

עפ"ת 35602/06/20 - אמיר מזרחי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 35602-06-20 מזרחי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90509092715

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופט מאזן דאוד
מבקש	אמיר מזרחי
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

1. בפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור, על גזר דינו של בית המשפט השלום לתעבורה בחיפה מיום 07/01/2020 במסגרת תיק תת"ע 10220-09-17.

2. ביום 19/03/2019 הורשע המבקש על פי הודאתו בעבירות: **נהיגה במהירות בלתי סבירה** - בניגוד לתקנה 51 לתקנות התעבורה; **נהיגה ללא ביטוח** - עבירה על סעיף 2(א)+(ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תש"ל - 1970; **נהיגה כאשר המבקש אינו מורשה לנהוג בסוג הרכב** - עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

3. ביום 07/01/2020, בטרם ניתן גזר הדין, השלים ב"כ המבקש את טיעוניו לעונש, כשבין היתר, ביקש הוא מבית המשפט קמא להימנע מהרשעת המבקש היות והרשעתו תמנע בעדו לממש רצונו ללמוד לימודי קצין בטיחות בדרכים.

בתום הטיעונים לעונש לאחר שבית המשפט שקל, בין היתר, את המלצות שירות המבחן, הוחלט להימנע מהרשעת המבקש ועל כן, בוטלה הכרעת הדין מיום 19/03/2019. לאחר מכן, פנה בית המשפט לגזירת דינו של הנאשם כך שגזר עליו את העונשים הבאים:

- עבודות של"צ בהיקף של 80 שעות.

- קנס בסך 1,500 ש"ח.

- פסילת הנאשם לתקופה של 60 ימים בפועל. הפסילה סויגה, כך שהוחלה על נהיגה בכלי רכב מנועי דו גלגלי בלבד.

- פסילת הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים.

4. ביום 19/02/2020 הגיש המבקש לבית המשפט קמא בקשה תחת הכותרת "בקשה בכתב בהמשך לגזר הדין אשר ניתן ביום 07.01.2020", במסגרתה נתבקש בית משפט קמא כי יורה על ביטול רכיב הפסילה בפועל בגזר הדין וכן, רכיב הפסילה על תנאי. המבקש הסביר כי רכיבי העונש האמורים (הפסילה בפועל והפסילה על תנאי), מונעים מהמבקש על פי הדין לקבל תעודת הסמכה לקצין בטיחות תעבורה כשהוא מפנה לתקנה 15ב לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 אשר כותרתה "תנאים למתן תעודה או חידושה".

5. ביום 26/02/2020 דחה בית המשפט קמא את הבקשה שלעיל מנימוק כי **"המדובר בפסק דין חלוט, אשר עליו יש להשיג במסגרת הקבוע בחוק"**.

6. לאחר דחיית הבקשה, ביום 19/03/2020 פנה המבקש בערעור לבית משפט זה וזאת במסגרת עפ"ת 40061-03-20. יודגש, כי הערעור, לכאורה, לא הוגש על פסק הדין אלא על ההחלטה שלעיל של בית המשפט השלום לתעבורה בחיפה מיום 26/02/2020 ב- תת"ע 10220-09-17.

7. בפסק דין מיום 07/05/2020 ראיתי לנכון לדחות את הערעור מהנימוקים אותם אפרט בקצרה להלן;

ראשית, עמדתי על כך כי בקשת המבקש לשינוי גזר הדין, הייתה מלכתחילה נעדרת כל בסיס משפטי המאפשר הגשתה. למעשה, לא קיימת בדין מסגרת משפטית כלשהי המתירה לבעל דין להגיש בקשה לתיקון פסק דין או שינוי הוראותיו שאינה בגדרי הוראת סעיף 81 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984.

כמו כן, הדגשתי את חשיבות עיקרון סופיות הדיון המשרת שלל אינטרסים, בין היתר; הגנה על נאשמים בפלילים מבחינת לשים סוף להתדיינות, חינוך והרתעה וכן, שיקולי יעילות מערכתית. למעשה, מתן אפשרות לפתוח מחדש פסקי דין חלוטים כדבר שבשגרה חותר תחת כלל האינטרסים והערכים האמורים, כשבענייננו אין מחלוקת כי פסק הדין הפך לחלוט.

8. לבסוף, ולסיכום כלל הנאמר לעיל הכרעתי כי:

"המערער לא השיג על פסק הדין במועד ולא הגיש כל בקשה להארכת מועד להגשת הערעור, עתר לאחר שבית משפט קם מכיסאו, לשנות את תנאי גזר הדין, דבר שצריך להיעשות אך ורק במסגרת הליך ערעורי ובמועדים הקבועים בחוק, ומשלא עשה כן אין לו למערער אלא להלין על עצמו."

בהמשך לכך, ולאור היעדר כל מסגרת בגדרה יוכל בית המשפט לשוב ולעיין בפסק הדין, הוחלט על דחיית הערעור. מעבר לכך, ציינתי כי פתוחה בפניי המבקש האפשרות לתקוף כל החלטה לעניין הסמכתו כקצין בטיחות במסלול המנהלי, מה גם שלאור העובדה כי רכיבי הענישה בהם עסקינן הנם זמניים הרי שמידת הצדק אינה מחייבת היעדרות לערעור אף במידה והיה מוגש במועד.

9. על כן, משראה המבקש כי ערעורו על החלטת בית משפט קמא בבקשתו לא צלח, פנה והגיש עתה את הבקשה שבפניי.

הבקשה הנוכחית;

10. ביום 15/06/2020 הוגשה הבקשה שבפניי אשר במסגרתה עותר המבקש להארכת המועד להגשת ערעור על גזר דינו של בית משפט קמא, וזאת בהסתמך על סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ). כבר בכותרת הבקשה מציין המבקש כי מדובר בשיהוי קצר כשלדידו, שיהוי זה ועקרון סופיות הדיון אין בהם כשלעצמם בכדי להצדיק הותרת, מה שכונה על ידו, "עיוות הדין שנגרם למבקש", על כנו.

11. המבקש בפתיח לבקשתו סוקר את השתלשלות העניינים בהליכים הקודמים ומתמקד בעניין התסקיר החיובי אשר הוגש בעניינו ואת אימוצו על ידי בית משפט קמא מתוך שיקול כי לא ייפגעו סיכויי להתקבל לעבודה כקצין בטיחות.

לאור האמור, המבקש מציין כי הנו משוכנע שבמידה ובית משפט קמא היה ער לעובדה כי הטלת פסילה בפועל ופסילה על תנאי עלולים למנוע בעד המבקש להיות מוסמך כקצין בטיחות, היה בית המשפט נמנע מהטלת אותם רכיבי עונש.

12. המבקש טוען כי אי הגשת הערעור במועד נבעה מטעות משפטית מטעם בא כוחו הקודם בדבר מניין הימים להגשת ערעור כשלבקשה צורף תצהיר מטעמו.

13. המבקש מציין, כי העובדה שגזר דינו של בית משפט קמא חוסם בפניו את האפשרות ללמוד לימודי קצין בטיחות נודעה לו רק בדיעבד, לאחר מתן גזר הדין.

14. המבקש טוען לסיכום כי במקרה דנן, עיקרון סופיות הדיון נסוג מפני הזכות לגישה לערכאות אשר לידיו, מתעצמת במקרה הספציפי של המבקש "נוכח הנסיבות המיוחדות של התיק וסיכויי הערעור הגבוהים להתקבל".

15. המבקש טוען, כי שיקולי מהות וצדק לעולם יגברו על שיקולים פרוצדורליים, המבקש מפנה לפסק דין מיום 4.2.08 שניתן ב- ע"פ 4491-09-07 **פלוטקה יעקב נ' מדינת ישראל** ולאור זאת מבקש כי בית המשפט יורה על הארכת המועד להגשת ערעור.

16. המשיבה מתנגדת לבקשה כשהיא מפנה לכך כי טענות המבקש נדונו כבר על ידי בית משפט זה ב- עפ"ת

40061-03-20 ונדחו לאור העובדה כי פסק הדין של בית משפט קמא הפך לחלוט. המשיבה מבהירה כי מדובר בערעור נוסף על אותו עניין ומשכך יש לדחות את הבקשה.

דין והכרעה ;

17. לאחר בחינת הבקשה, התשובה וכן מכלול ההליכים אשר קדמו לבקשה זו, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות .

18. בפסיקה נקבע כי חרף נטייתו של בית המשפט שלא להחמיר עם נאשם שהתעכב בהגשת ערעורו, עליו להימנע מלהיעתר לבקשות להארכת מועד חדשות לבקרים באופן שיביא לזילות הוראות החוק ולפגיעה באינטרס של הצד שכנגד וביכולתו של בית המשפט לפעול ביעילות. הובהר בפסיקה, כי גם בדין הפלילי סדר הדין אינו "המלצה" או "רשות" בלבד. בדונו בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור יבצע אפוא בית המשפט איזון בין שיקולים שונים העומדים על הפרק בכל מקרה ומקרה. כך, ייבחנו הנימוקים לאיחור בהגשת הערעור, פרק הזמן שחלף מאז המועד האחרון להגשת הערעור, השאלה האם המערער מיוצג באמצעות עורך-דין, הסיכויים הלכאוריים לכך שהערעור יתקבל, האינטרס הציבורי בהכרעה בהליך וחשיבות הזכויות העלולות להיפגע אם לא תינתן ארכה (ראו: בש"פ 660/16 פלוני נ' מדינת ישראל 31/1/2016; ע"פ 4946/07 מקלדה נ' מדינת ישראל 19/2/2009) ע"פ 7754/06 אליהו ציפר נ' מדינת ישראל , החלטה מיום 15.10.06 וכן, ע"פ 6606/07 אילן מזרחי נ' מדינת ישראל, החלטה מיום 30.8.07.

19. במסגרת פסיקת בית המשפט העליון הותוו, כאמור לעיל, שלושה שיקולים עיקריים אשר על בית המשפט לשקול בבואו לבחון התרת הגשת ערעור בחלוף המועד והם:

א. "התקופה שחלפה מאז שחלף המועד הקבוע להגשת ערעור" כש - "ככל שחלף זמן רב יותר יש צורך בנימוקים משכנעים יותר להארכת המועד". במסגרת בחינת שיקול זה יש לבחון האם קיים "הסבר מספק לאיחור בהגשת הערעור".

ב. "אם המערער היה מיוצג בידי עורך דין".

ג. "סיכויי הערעור".

(ע"פ ציפר שלעיל, פסקה 3 וכן, ע"פ מזרחי שלעיל, פסקה 4-5.)

20. מן הכלל אל הפרט: בענייננו, גזר הדין ניתן ביום 7.1.20 , המועד האחרון להגשת ערעור חל ביום 23.2.20 כשהבקשה להארכת מועד הוגשה ביום 15.6.20. משמע, הבקשה להארכת מועד הוגשה בחלוף כ- 4 חודשים על המועד האחרון להגשת ערעור , משכך עסקינן באיחור משמעותי הדורש בהתאם נימוקים כבדי משקל ומשכנעים. להלן אדרש לטענות המבקש באשר לאיחור;

המבקש תולה יהבו בטענה כי האיחור נבע משגיאת בא כוחו הקודם, כדבריו, באשר למניין הימים להגשת הערעור. סבורני, כי אין המבקש יכול להיבנות מטענה זו בייחוד לאור העובדה כי למעשה, "המצב אליו נקלע" המבקש עקב גזר הדין ושאותו מבקש הוא "לשנות" כעת, נוצר מלכתחילה ובעיקר עקב מחדליו הוא עצמו. ככל ואכן כטענת המבקש, מייחס הוא חשיבות גורלית לעניין קבלתו לעבודה כקצין בטיחות הרי שמאחריותו היה לבחון סוגיה זו לעומק ולהביאה באופן שלם ומדויק בפני בית המשפט קמא במסגרת טיעוניו לעונש. בית המשפט נתן למבקש די והותר הזדמנויות לטעון כל אשר על ליבו כשלמעשה בא כוחו דאז טען לעונש בדיון מיום 07.10.2019 ואף השלים טיעוניו לעונש בדיון נוסף ב- 7.1.2020 שבו ניתן גזר הדין.

21. בית המשפט קיבל החלטתו בהתאם למסמכים והטענות אשר הציגו בפניו הצדדים ובין היתר, המבקש, כשעל סמך כך ראה הוא לנכון לבוא לקראת המבקש, וכהתחשבות ברצונו ללמוד לימודי קצין בטיחות, נמנע בית המשפט מהרשעתו. למעשה, התנאים והדרישות קבועים בחקיקה מפורשת אשר היה ביכולת המבקש לגלות תוכנם בנקל תוך נקיטת אמצעים סבירים ואף פשוטים ביותר. דהיינו, מדובר בעובדות אשר היה יכול המבקש לגלות עוד טרם מתן גזר הדין. משהמבקש לא טרח לפעול כאמור לצורך קבלת מבוקשו הרי שאין לו להלין אלא על עצמו. לענייננו יפים דבריו של כבוד השופט ע' פוגלמן בע"פ מזרחי שלעיל, סעיף 4:

" (נזכיר כי המערער אינו חולק כי ניתן היה לגלות את העובדות האמורות גם בעת הדיון במשפטו). נוכח אלה, יש קושי לקבוע כי הנימוקים שהוצגו לאיחור בהגשת הערעור הם משכנעים. " (ההדגשה אינה במקור).

22. לעניין השיקול השני "הייצוג המשפטי"; יודגש כי עסקינן במבקש אשר היה מיוצג על ידי עורך דין ושהודה במיוחס לו, זאת לאחר היוועצות עם בא כוחו ואף במסגרת הסדר אליו הגיעו הצדדים. המבקש היה ער לאותו הסדר, להסכמות ולתוצאות ההליך המשפטי בעניינו, ראו תשובת המבקש לאישום בשורות 15-16 לפרוטוקול הדיון מיום 19/03/2019 בפני בית משפט קמא: **" אני מודה בעובדות כתב האישום. אני מבין את תוכנו של כתב האישום. אני מבין את ההסדר שהוצג ומסכים לו."**

23. באשר לסיכויי הערעור, סבורני כי אף ובמידה והערעור היה מוגש במועד הרי שבמקרה דנן אין מקום להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא וזאת בהתאם להלכות באשר לנסיבות המצדיקות התערבות כזו. בענייננו יפים דבריה של השופטת ע' ברון בפסק דינו של בית המשפט העליון מיום 18.7.2019 במסגרת - ע"פ 799/19 **טגבו צ'קול נ' מדינת ישראל**, בפסקה 8:

"בפתח הדיון אזכיר את הכלל הידוע שלפיו ערכאת הערעור תתערב בחומרת העונש רק במקרים חריגים של טעות מהותית וברורה שנפלה בגזר הדין או של סטייה קיצונית ממדיניות הענישה הראויה והנהוגת במקרים דומים (ע"פ 5931/11 **עבדולייב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 15 (22.10.2013); ע"פ 9437/08 **אלגריסי נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 14 (12.5.2009); ע"פ 3091/08 **טרייגר נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 11 (29.1.2009); ע"פ 7563/08 **אבו סביח נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.3.2009); ע"פ 7439/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.3.2009))."**

24. מסקנתי אפוא, כי המקרה שבפנינו אינו מבין המקרים החריגים אשר מצדיקים התערבותה של ערכאת הערעור לעניין חומרת הענישה. מעיון בדבריי בית משפט קמא בראשית גזר הדין, ניתן להיווכח כי בית משפט קמא שקל בכובד ראש את כלל השיקולים הרלוונטיים לעניין הענישה ואף נתן משקל לשיקולים מקלים ושם ליבו לנסיבותיו המיוחדות של המבקש ולעניין השלכות תוצאות ההליך על עתידו. ראו בין היתר האמור בעמוד 14, שורה 32 לגזר הדין: "לנוכח קביעת מתחם זה, סבורני כי יש מקום להטיל על הנאשם את הענישה ברף התחתון של המתחם. לעניין זה אציין כי גם אם היה מדובר במתחם אשר מתחיל מנקודה גבוהה יותר, גם אז היה מקום לסטות מן המתחם לקולא, וזאת לנוכח שיקולי שיקום ולנוכח התסקיר אשר הונח לפניי."

25. לנוכח שקילת כלל השיקולים האמורים ותוך התחשבות בית המשפט קמא באופן מפורש וברור ברצונו של המבקש ללמוד לימודי קצין בטיחות, ביטל בית המשפט החלטתו בדבר הרשעת הנאשם כך שבסופו של יום הסתפק ברכיבי הענישה אשר גזר ללא הרשעה. היינו, בית המשפט הלך כברת דרך לקראת המבקש כך שהעונש שנגזר בעניינו הולם את נסיבות המקרה ואין בו משום חריגה לחומרה מהענישה הנוהגת במקרים כגון זה.

26. הנני להזכיר למערער את אשר כתבתי בפסק דיני:

"כל החלטה של הגוף המעניק את הרישיון, בהסתמך על תקנה 15 ב' לתקנות התעבורה, יוכל המערער לתקוף במסגרת המסלול המנהלי, מה עוד שהטלת עונשי הפסילה והפסילה בפועל הם בעלי אופי זמני בהתאם לתקופה שנקבעה בגזר הדין; משכך, מידת הצדק אינה מחייבת כאן היעדרות לבקשה גם לו הייתה מוגשת במועד."

סוף דבר

27. הממצאים המתקבלים בעניינו מיישום המבחנים לעניין הארכת המועד להגשת ערעור הם כלהלן;

א. בקשת המבקש להארכת מועד הוגשה באיחור ניכר וזאת ללא כל סיבה מצדקת;

ב. המבקש היה מיוצג על ידי עורך דין מראשית ההליך והיה מודע להסדר שגובש ולתוצאותיו. המבקש קיבל יומו בבית המשפט וניתנה לו ההזדמנות בטרם ייגזר דינו, לטעון ולבקש כל אשר רואה הוא לנכון, ואף בחר במודע להגיש בקשה לתיקון גזר הדין תחת הגשת ערעור על גזר הדין.

ג. סיכויי הערעור הנם קלושים נוכח העובדה כי לא קיימת אינדיקציה בדבר "טעות מהותית וברורה" בגזר הדין או "סטייה קיצונית ממדיניות הענישה הראויה והנוהגת במקרים דומים" אשר היו מצדיקים התערבות בעניין הענישה.

28. משכך, דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, כ' תמוז תש"פ, 12 יולי 2020, בהעדר הצדדים.